PR. BR. 3430/20
(SL)

BOSNA I HERCEGOVINA
13.01.'23
VS-03 13-1 30 21

Broj: S1 3 U 039607 21 U
Sarajevo, 09.01.2023. godine

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove, sastavljenom od sudija, Maide Bikić kao predsjednika vijeća, Davora Žilića i Jadranke Brenjo, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Slađane Anđelić, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja BUCOMERC d.o.o. Kiseljak, kojeg zastupa punomoćnik Zlatan Alijagić, advokat iz Visokog, protiv rješenja broj: JN2-03-07-1-3430-9/20 od 30.12.2020. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, Filijala Mostar, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana 09.01.2023. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Tužba se uvažava, osporeno rješenje broj: JN2-03-07-1-3430-9/20 od 30.12.2020. godine poništava i predmet vraća tuženom na ponovni postupak.

Tuženi je dužan tužitelju naknaditi troškove upravnog spora u iznosu od 380,80 KM, u roku od 15 dana od dana prijema presude, dok se u preostalom dijelu potraživanih troškova zahtjev odbija kao neosnovan.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, Filijala Mostar, broj: JN2-03-07-1-3430-9/20 od 30.12.2020. godine usvojena je žalba ponuđača ALI &VIS d.o.o. Kreševo i poništena je Odluka o dodjeli ugovora, broj: 2058-II-07-33/20 od 10.11.2020. godine i predmet je vraćen ugovornom organu na ponovni postupak i konstatovano je da će tuženi donijeti posebno rješenje o povratu sredstava uplaćenih na ime naknade za pokretanje žalbenog postupka.

Tužitelj je blagovremeno podnio tužbu za pokretanje upravnog spora. U obrazloženju tužbe navodi da je žalba žalitelja morala biti odbačena iz više razloga, a između ostalog zbog činjenice da žalitelj nije imao pravni interes za ulaganje iste radi poništenja odluke kojo je izabran za najpovoljnijeg ponuđača, niti je predmetna žalba izjavljena od strane Konzoricija ponuđača ALI&VIS d.o.o. Kreševo –Miličević d.o.o.Kreševo. Ističe da tuženi nije cijenio formalne pretpostavke za ulaganje žalbe koje su morale biti ispunjene na strani žalitelja. Navodi daje nesporno i sam tuženi utvrdio da je žalba potpisana i uložena samo od strane ponuđača ALI&VIS d.o.o.

Kreševo, a da je nesorna činjenica da je u predmetnom postupku javne nabavke kao najpovoljnija izabrana ponuda grupe ponuđača ALI&VIS d.o.o. Kreševo – Miličević d.o.o.Kreševo. Ukazuje da su navedeni ponuđači priložili Sporazum o zajedničkom sudjelovanju u postupku javne nabavke, te da nijednom odredbom Sporazuma Miličević d.o.o. Kreševo nije ovlastio predstavnika grupe ALI&VIS d.o.o. Kreševo da isti može uložiti žalbu. Navodi da je jedini razlog zbog kojeg je žalba djelimično uvažena taj što je po mišljenju tuženog ponuda tužitelja trebala biti ocijenjena kao neprihvatljiva iz razloga jer je nepotpun spisak dokumentacije koji je dostavio. Smatra da obzirom da je ponuda sadržavala sve dokaze koji su traženi prema uslovima iz TD ista je bila potpuna, te je zadovoljavala sve uslove, te je pogrešan stav tuđenog da ju je trebalo odbaciti. Konačno je predložio da se tužba uvaži, osporeno rješenje poništi i predmet vrati tuženom na ponvni postupak uz naknadu troškova postupka.

U odgovoru na tužbu, tuženi i zainteresirana stranka su predložili da se tužba odbije kao neosnovana.

Sud je ispitao pravilnost i zakonitost osporenog rješenja u granicama člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 19/02 do 74/10), pa je odlučio kao u dispozitivu presude, iz slijedećih razloga:

Iz stanja spisa proizilazi da je ugovorni organ JKP Komunalac d.o.o. Hadžići pokrenuo postupak javne nabavke kamenih agregata-separacija, za koji je Obavještenje o nabavci broj: 748-1-1-57-3-5/20 objavljeno na portalu javnih nabavki dana 15.06.2020. godine, te je nakon okončanog postupka dana 10.11.2020. godine donio Odluku o dodjeli ugovora broj: 2058-II-07-33/20, kojom se ugovor u predmetnoj nabavci dodjeljuje Grupi ponuđača ALI&VIS d.o.o. Kreševo –Miličević d.o.o.Kreševo. Protiv navedene odluke žalbu je izjavio ALI&VIS d.o.o. Kreševo, a tuženi je osporenim rješenjem žalbu usvojio, poništio odluku o dodjeli ugovora i predmet vratio ugovornom organu na ponovni postupak. Tuženi je ovako odlučio, kako to proizlazi iz obrazloženja osporenog rješenja jer je zaključio da tužiteljev ponuda nije bila prihvatljiva, te ju je ugovorni organ kao takvu trebao odbaciti.

Osporeno rješenje tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, Filijala Mostar je nepravilno i nije utemeljena na Zakonu.

Zakonom o javnim nabavkama („Službeni glasnik BiH", broj 39/14) uređuje se sistem javnih nabavki u Bosni i Hercegovini, utvrđuju pravila za postupke javnih nabavki i to na način da se definišu prava, dužnosti, odgovornosti i pravna zaštita učesnika u postupku javne nabavke, te nadležnosti Agencije za javne nabavke Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Agencija) i Ureda za razmatranje žalbi Bosne i Hercegovine (član 1. stav 1. citiranog Zakona). Odredbom člana 104 stav 1. tog zakona propisano je da Ured u postupku pravne zaštite, postupa u granicama zahtjeva iz žalbe, a po službenoj dužnosti u odnosu na povrede opisane u članu 103. stav (1) ovog Zakona, dok je obim ovlaštenja Ureda u tom postupku uređen odredbama člana 111. stav 1 tačka d). Zakona, pa Ured u postupku pravne zaštite, može poništiti odluku, postupak ili radnju u dijelu u kojem je povrijeđen zakon ili podzakonski akti.

U konkretnom slučaju, tuženi je pogrešno odlučio kada je usvojo žalbu, odnosno kada je uopšte uzeo u razmatranje žalbu izjavljenu od jednog člana grupe ponuđača, a da pri tome isti nije imao ovlaštenje od drugog člana za ulaganje žalbe.

Naime, nesporno je da je žalitelj bio član grupe ponuđača-konzorcija, a konzorcij je udruživanje na dobrovoljnoj osnovi radi zajedničkog učešća u postupku javnih nabavki i kao takvo udruživanje, članovi grupe konzorcija u postupku učestvuju preko konzorcija, a ne pojedinačno i kroz navedeni institut konzorcija, štite sva svoja prava i obaveze, pa tako i pravo na žalbu. Po svom sadržaju, konzorcij predstavlja vremenski ograničeno zajedničko djelovanje privrednih društava za zajedničko izvršenje određenog posla. Shodno navedenom, Odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača je mogao osporavati učesnik u postupku javne nabavke, u konkretnom slučaju konzorcija, a ne ALI&VIS d.o.o. Kreševo samostalno. Status žalitelja ALI&VIS d.o.o. Kreševo je mogao imati na način da je učestvovao u postupku sam kao ponuđač ili da je bio izričito ovlašten od konzorcija da predstavlja konzorcij u žalbenom postupku. Kako u konkretnom postupku takvo ovlaštenje nije postojalo, niti je učestvovao u postupku samostalno, to nije ni mogao steći status žalitelja.

U ponovnom postupku tuženi će postupiti po uputama Suda sadržanih u ovoj presudi i nakon pravilnog i potpuno utvrđenog činjeničnog stanja donijeti odgovarajuću odluku pravilnom primjenom Zakona o javnim nabavkama te pravilnom supsidijarnom primjenom relevantnih odredbi Zakona o upravnom postupku.

Kako je tužitelj uspio sa tužbom, pripadaju mu i troškovi upravnog spora, ali ne u potraživanom iznosu. Odlučujući u zahtjevu tužioca za naknadu troškova spora, Sud je našao da tužiocu pripada pravo naknade troškova vođenja upravnog spora u ukupnom iznosu od 380,80 KM i to na ime naknade za vođenje upravnog spora iznos od 280,80 KM sa obračunatim PDV-om i iznos od 100,00 KM na ime naknade za sudsku taksu na tužbu shodno članu 22. Tarife broj 3.tačka 1. Zakona o sudskim taksama u postupku pred Sudom BiH („Službeni glasnik BiH“, broj: 39/03). Sa potraživanjem preko dosuđenog dijela tužitelj se odbija, imajući u vidu da se u konkretnom slučaju radi o poništenju rješenja, tužitelju pripada pravo na naknadu troškova u neprocjenjivim predmetima u skladu s članom 19. a ne članom 12. Tarife FBiH.U preostalom dijelu potraživanja zahtjev je odbijen.

Imajući u vidu navedeno Sud je, primjenom člana 37. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH“, broj: 19/02 do 74/10), donio odluku kao u dispozitivu presude.

ZAPISNIČAR
Slađana Anđelić

PREDSJEDNIK VIJEĆA
S U D I J A

Maida Bikić